

Ježišova cesta do Emauz – druhá etapa „Prvenstvo Božieho slova“

Palmová “Kvetná” nedeľa - Nedeľa utrpenia Pána

(tento materiál je použiteľný pre sväté omše za účasti detí tak v nedeľu ako aj v týždni -
nie je nevyhnutné použiť celý námet, voľba ostáva na kňazovi)

JEŽIŠ NÁS UČÍ OBETOVAŤ VŠETKO Z LÁSKY

Námet k homílii:

- V dnešnú nedeľu nám ako pomôcka na svätú omšu poslúži fialová šatka, či kus fialovej látky. Môžeme sa detí pýtať, čo nám pripomína fialová farba a kedy ju môžeme vidieť v kostole. Odpovede môžu byť: v advente, v pôstnej dobe, pri pohrebe. Deťom môžeme vysvetliť, že fialová farba je farbou pokánia. Nie je to farba radostná, ale ani smutná. Pripomína nám utrpenie, bolesť, smútok, smrť. Vždy keď ju používame a vidíme v kostole, je pre nás znamením, že sa máme nad niečím dôležitým zamyslieť a uvažovať: čo mi chce Ježiš v tomto čase povedať?
- Vysvetlíme deťom, že dnes začína svätý týždeň. Je to najväčší a najdôležitejší týždeň Ježišovho života, ale aj najvýznamnejší týždeň pre nás, pre našu vieru. Je to doba, kedy viac než inokedy máme pred očami kríž, pretože Pán Ježiš pre nás trpel, zomrel a vstal z mŕtvych. Avšak my ten kríž vidíme po celý rok – v kostole, doma, v škole... Máme ho na stenách, máme ho na krku na retiazke ako šperk, niektorí ľudia ho nosia napriek tomu, že ani nevedia, čo ten kríž znamená a koho predstavuje, nosia ho ako ozdobu. Aj my sme si už na kríž tak zvykli, že nám niekedy môže pripadať tiež ako pekná ozdoba u nás doma. Preto sa kríž v tomto čase zahaľuje fialovou šatkou, plátnom, či látkou. U nás sme tak urobili už minulú nedeľu. Takže už po celý týždeň je pred nami zahalený kríž. Všimli sme si to? Zaujalo nás to? Uvedomili sme si čo pre nás kríž a Ježiš znamenajú? Na Veľký piatok, keď sa kríž znovu odhalí, ho môžeme vidieť novými očami, inak, viac si uvedomiť ako moc nás má Boh rád a čo všetko pre nás Ježiš vytrpel.

Motivačný príbeh

- Básnik Rainer Rilke sa každý deň prechádzal s mladou Francúzku a vždy prechádzali popri starej žobráčke. Starena sedela vždy na tom istom mieste a vždy mlčiaca a nehybná ako kameň. Nikdy nepozrela na žiadneho dobrodinca a nikdy nikomu nepoďakovala. Spoločníčka básnika jej vždy dala nejakú mincu. Rilke jej zase nedával nikdy nič. Na otázku: „Prečo?“ – odpovedal: „Treba jej dať niečo pre srdce, a nie len pre ruku.“ O niekoľko dní daroval žobráčke ružu. Vtedy sa stalo niečo nepravdepodobné. Starena pozdvihla svoje unavené oči, na tvári sa jej zjavil nesmelý úsmev, zdvihla sa, pobožkala s vďakou ruku dobrodincovi, a potom rýchlo odišla. Objavila sa až po týždni – znova nemá a nehybná ako predtým. Udivená Francúzka sa spýtala básnika: „Z čoho žila táto žena cez celý ten týždeň?“ Rilke vraj odpovedal: „Ružou, darom srdca.“
- Mohlo by sa zdať, že tento príbeh tu akosi nepasuje. Avšak dospelým i deťom môže pripomenúť vzácny dar týchto dní, ktorý tak veľmi potrebujeme, a hoci ho máme denne pred očami, veľakrát si ho ani nevšimneme. Je to sám Ježiš, ktorý sa nám daruje a obetuje na kríži, je vzácnou ružou, darom Božieho srdca pre človeka, aby sme mali z čoho a prečo žiť. Potrebujeme čosi pre srdce, aby ozdravelo, potrebujeme lásku, ktorú nám v tieto dni ukazuje a dáva Ježiš.

ĎALŠÍM KLÚČOM, KTORÝ NÁM DÁVA JEŽIŠ VO SVÄTOM PÍSME PRE TENTO TÝŽDEŇ JE:

KLÚČ OBETY A LÁSKY.

Prečo takýto kľúč? Hovorí nám o ňom sám Pán Ježiš v evanjeliu (*kňaz sám alebo dá niektorému dieťaťu prečítať úryvok z nedeľného evanjelia*). Pripomeňme si ho:

„Veľký zástup, čo prišiel na sviatky, sa dupočul, že Ježiš prichádza do Jeruzalema. Nabrali palmových ratolestí, vyšli mu v ústrety a volali: „Hosanna! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom, kráľ Izraela!“

- Dnes sme si pripomenuli, ako Pán Ježiš slávnostne vchádza do Jeruzalema na osliatku. Všetci ho vítali ako sľúbeného Mesiáša a volali: „Hosanna, Synovi Dávidovmu! Požehnaný, ktorý prichádza.“ Prestierali mu na cestu plášte a mávali zelenými ratolesťami. Avšak netrvalo dlho a „hosanna“ sa zmenilo na kruté „Ukrižuj ho!“ Aj my sme na začiatku svätej omše niesli ratolesti. Chceli sme tým vyznať, že Ježiš je náš kráľ. Tak sme aj my začali Svätý týždeň.
- Ježiš vedel, že sa blíži hodina kedy tí, ktorí najprv kričali „hosanna“ budú teraz kričať „ukrižujte ho“. On však z lásky k nám kráča ďalej, napriek tomu, že vie čo ho čaká. Z lásky k nám vezme kríž a vynesie ho až na Kalváriu. Tam na ňom za nás zomiera. Ukazuje nám všetkým, čo robí ten, ktorý druhých miluje. Obetuje vlastný život, aby sme my mohli žiť naveky, aby raz keď skončí náš život na tejto zemi, mohli sme vojsť do neba.
- Tento týždeň nám Ježiš predstavuje „**klúč obety a lásky**“. Ježiš nám pripomína, že obetovať sa pre druhého je tou najkrajšou vecou a najkrajším dobrom, aké môžeme urobiť. A milovať ho nadovšetko, ako Ježiš miluje nás, je veľká vec. Ježiš sa obetoval za nás, zomrel na kríži a my sme zachránení, neumrieme naveky. Pripomína nám, že aj my sa mu môžeme každý deň podobáť, vždy keď dokážeme obetovať či darovať niečo zo seba. Nemusíme zomrieť na kríži ako on, ale každý deň môžeme prinášať malú obeť, aby sme potešili druhých, aby sme druhým okolo seba ukázali ako ich máme radi. Každý kto obetuje niečo zo seba (otec keď venuje deťom svoj čas; mama keď sa o nás stará, varí a perie, taktiež obetuje niečo zo seba. Keby bolo treba, dali by aj vlastný život, len aby nás zachránili alebo preto aby sme boli my šťastní. Naši rodičia sa často obetujú, aby sme my prežívali pekný život. Nielen v dnešnom úryvku, ale aj na iných miestach nám to Ježiš pripomína. Sväté Písmo je opravdivým kľúčom obety, veď v tieto dni budeme v ňom čítať ako Ježiš obetuje svoj život za nás, vyhráva nad diablom, aby sme my žili raz s Ježišom navždy v nebi. Obetuje seba samého keď sa nechá pribit' na kríž, aby sme my mohli žiť, to je jeho najväčší dar pre nás *(na otvorené Sväté Písmo, ktoré sme umiestnili v kostole položíme „klúč obety a lásky“, – kreativita jeho výroby ostáva na kňazovi. Môžeme ho tam takto nechať po celý týždeň).*

Úloha na tento týždeň:

- Umiestnite si doma kríž na dobre viditeľné miesto, môžete ho zahaliť kúskom látky (nemusí byť fialová), aby sme si na Veľkú noc keď kríž odhalíme ešte viac uvedomili ako nás Ježiš miluje.